

דעות

תקופת הבטון

ספורט השבוע שעבר היה לערוך משאלים על הכנסת.

התשובה הקולעת היתה של סמל-מסטרה ירושלמי ותיק, הצוצרן תזמורת-המשטרה ראובן רומן. אמר הוא, בתשובה לשאלת חוקרת דעת-הקהל: "הכל יפה, יפה מאוד. הבטון החשוף לא יפה, אבל מודרני. מה לעשות? זאת תקופת הבטון, כמו שהיתה פעם תקופת האבן ותקופת הברונזה."

המלחמה הצונית

משה מנוחין הוא יהודי בן 73, שנולד ב-רוסיה וגדל בישיבה בירושלים. יותר מאחר היה יחד עם משה שרת, בין מסיימי ה"מחזור הראשון של הגימנסיה העברית הצילוה.

בניגוד לרוב בני המחזור, לא יצא לקורס קצינים באקדמיה הצבאית בקושטא. במקום זה נסע לניר-יורק. שם השתלם במתמטיקה ובמועצה-המדינה.

הכוח הציוני. המתמטיקה קבעה את הטון לחייו המקצועיים. לימודי מועצה-המדינה קבעו את חייו הפרטיים.

כי מנוחין, אביהם של הכנר יהודי והפסנתרנית הפציבה מנוחין, הוא מנהל-העסקים של בניו עד עצם היום הזה. חוץ מזה הוא אחד המתנגדים החריפים של התנועה הציונית בארצות-הברית.

כאשר סיים השנה עשר שנות מחקר על התנועה הציונית וכינס את הדברים בספר התנוונות היהדות בתימינו, גילה הוא את כוחה האמיתי של הציונות.

הרשת הציונית. בתום מערכה שנמשכה שנה שלמה, סיכם השבוע מנוחין את נסיונו. הסיכום צריך להוכיח כי רשת ציונית אדירה פרושה על-פני ארצות-הברית, מר-נעת כל פעילות אנטי-ציונית.

כאשר סיים מנוחין את כתיבת ההתנוונות (בה קטל את הציונות כנוגדת את מוסר היהדות, קבע כי היא תנועה חתרנית עולמית, הפוגעת בכל יהודי והמסלפת את דמותה דת היהודית), החל מחפש מו"ל לספרו.

כל מו"ל אליו פנה, שיבח את כתב-היד, אך הודיע כי איננו מוכן להוציא אותו לאור. מנוחין, אביו של מיליונר, לא התקשה ב"פתרון הבעיה. הוא הוציא את הספר על חשבון עצמו.

ההתקפה הציונית. עתה החלה ההתקפה הגדולה. הבטאונים הציוניים לא הסתפקו בהדגשת הנימה הלא-נעימה של הספר. הם קראו למנוחין בשמות מפורשים: משומד, אנטי-יהודי, אנטי-ישראלי.

מוכרי-הספרים ברחבי ארצות-הברית ערכו כאילו קונגו, סרבו למכור את הספר. לאו דווקא בגלל אי-הדיוקים שבו (כגון הקביעה כי מספר היהודים בישראל הוא מיליון וחצי בלבד), אלא מסיבות רבות יותר עקרוניות. הסביר מוכר-ספרים אחד בסן-פרנציסקו ל-קונה שביקש את הספר: "על גופי המת תכ-ריח אותי להומין את הספר הזה!"

השב. הציוני. מנוחין לא טמן ידו בצלחת, עבר להתקפת-נגד. כאשר נערך יריד בעיר המחוז הקאליפורנית בה הוא חי, התיידד עם 29 הסטודנטים הערבים הלומדים בקולג' המקומי. הם הציגו את ספרו בביתן הערבי ביריד, ניסו למכור אותו למבקרים.

השב. הציוני ידע על הדבר חוך שעות מספר. תוך יומיים נאלצו הערבים, שסרבו להפסיק את מכירת הספר, לסגור את ביתנם.

המלה האחרונה היתה של מנוחין. הוא הישועה השבוע, בהודעה לעיתונות, את הציונים לנאצים דווקא וקבע: "בהתנהגותם הוכיחו היהודים-הציונים החתרנים כי הם איבדו אפילו את מורשת עם-הספר."

הווי

● הפער. בנתניה ניתח תעשיין את הרכב הוצאות הקמת מפעלו, שבנייתו הסי-תיימה השבוע, גילה כי ההכנסה הממוצעת ליום של סבל שעבד בהקמת מבני המפעל היתה 110 ל"י, של מהגוס - 60 ל"י.

● תורה ועבודה. בקריית-אטא נת-כנסו מנהלי בתי-הספר המקומיים לקראת שנת הלימודים החדשה, גילו כי תלמידי-הם היו חרוצים גם בימי החופשה, ניפצו 600 שמשות בבנייני בתי-הספר בקרייה.

מלכת החארקות - נסי

יידת המשטרה חלפה במהירות ב-סמטאות שכונת-התקווה, הבחינה בדמות שרועה בתוך שלולית. אנשי המשטרה קפ-צו מתוך הניירות, וראו גבר נטול-הכרה שוכב בשלולית, כשגופו הבוט וזכרם. ה-איש הועבר למגן-דוד-אדום ושם, לאחר טיפול והתאוששות, סיפר משה משעני (45), את סיפורו:

"סגרנו את חנות-הירקות שלנו בשעה עשר וחצי, ואני הלכתי לרחוב יקותיאל, איפה ש-אני גר.

"הלכתי לי באמצע הכביש. פתאום, כאילו מהשמים, אני לא יודע איך, בא איזה פרייבט קטן, ונסע עלי.

"פתאום נפתחו כל הדלתות של האוטו, וירדו ממנו ארבעה שדים שחורים, וגם ה-פרצופים שלהם היו שחורים. נבהלתי ובי-אותו רגע לא היה לי קול לדבר. היה לי ארגז ירקות על הכתף בשביל שבת. ואחד מהם לקח אותי והכניס לתוך הפרייבט. גא-השני נתן לי סטירה על העיניים ואני ראי-תי הרבה כוכבים בעיניים שלי.

"הם תפסו אותי וסחבו אותי וזרקו אותי לתוך הפרייבט. בתוך הפרייבט אחד מהם הוציא לי מהכיס שלן המכנסיים את כל ה-כסף שהיה שמה בתוך שקק ניילון. אני לא יודע כמה כסף היה לי. אני חושב איזה-שבע מאות לירות, למה שזה היה פדיון של שני ימים שעבדנו.

"בתוך הפרייבט קיבלתי הרבה מכות על הפנים והגב, אחר כך אני כבר לא זכרתי שום דבר עד שמצאתי את עצמי בתוך ה-אוטו של המשטרה."

★ ★ ★

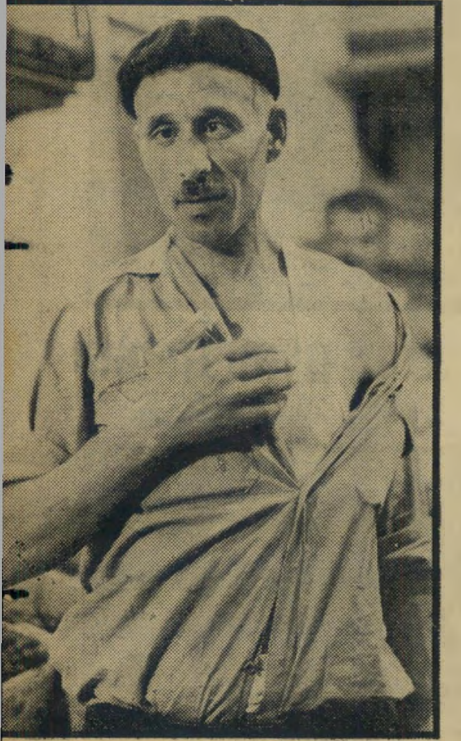
"אל תבוא להתלונן!"

נשי המדור המרכזי של המשטרה פתחו בחקירת השוד והחטיפה. אנשי המודיעין שבקרב העולם התחתון נתבקשו לברר מי הם השודדים. שמועה שהילכה מפה-לאזון סיפרה כי גם נעמי רענני, בחו-רה משכונת-התקווה, לקחה חלק בשוד. היא נעצרה לחקירה.

לא היתה זאת הפעם הראשונה ששמה של נעמי רענני הוזכר בחדשות הפליליות.

נעמי רענני, נערה נמוכה, מכוערת, בעלת גיבנת ועיניים שחורות יוקדות, נולדה ב-שכונת-התקווה בשנת 1948. עוד בילדותה, כשלמדה בבית-ספר עממי, כל החברים שלה היו רק בנים. הבנות לא מצאו חן בעיניה. בבית-הספר היא סירבה ללמוד, התמידה ל-הפריע למורים, הרביצה לכל הבנים באבנים ובמקלות. עד שזרקו אותה מבית-הספר. נעמי קנתה לה שם של פייסרית בין-ערי השכונה. היא הלכה תמיד יחד עם ה-חברה להשתולל בחוכבות, להתפלח לקול-נוע, לאכול במסעדות בלי לשלם.

בגיל 14-15 למדה לעשן חשיש. לאחר

של השוד והחטיפה הוא ה-ירקן משה משעני, הניצב בחזותו ומצביע על המקום בגופו בו הוכה.

Advertisement for LIMOR soap. Features the brand name in large stylized letters, 'KING-SIZE' and 'REGULAR' labels, and a woman smelling flowers. Text includes 'French Dink LIMOR Beauty Soap' and 'סבון האיכות לצרכנית מסולה'.

Advertisement for 'חליפות הריון' (pregnancy suits) featuring a stork logo and the text 'תנאים' and 'ת"א שדור מסדיק 19 62,25,19,12 olabik'.

Advertisement for Yamaha motorcycles, featuring the 'YAMAHA' logo and text: 'קנו את הגיטרה המעולה הפסנתר בע"מ רחוב המלך ג'ורג' 32, ת"א'.